

TÉMA MĚSÍCE

LÍBEZNICKÝM DĚTEM SE OTEVÍRÁ SVĚT UMĚNÍ

3. září 2012 – to je den, kdy se v Líbeznicích otevřela nová ZUŠ. Jako součást Základní školy nabízí nově 120 dětem z Líbeznice a okolí základní umělecké vzdělání.

Pásku nové líbeznické instituce přestříhl známý český muzikant Ivan Mládek a umělecký vedoucí souboru Musica Florea Marek Štrýncl. Ivan Mládek popřál dětem před školou, aby jednou otvíraly jiné základní umělecké školy stejně jako on a třeba ještě lépe. Sám zahrál vyváženě po jedné písničce pro všechny tři obory – pro hudební, taneční i výtvarný.

Spolu s vystoupením rodiny Masáčků to byl milý a vtipný start do života školy. Drobným stínem bylo poněkud nejisté vystoupení člena Opery Národního divadla Leo Mariana Vodičky, který musel v Líbeznicích svádět nerovný boj se svou nedoléčenou chřipkou i nestabilními klávesami.

„Přál bych naší umělecké škole, aby vytvářela pomyslný most mezi světem běžných úkolů, starostí a práce a mezi světem umění. Pokud si tu děti pod naším vedením vybudují hezký vztah k hudbě či výtvarnému umění, smysl existence téhle školy se naplní,“ zmínil při otevření Roman Novotný, který má jako zástupce ředitelky líbeznické školy umělecké obory na starosti. Se smyslem pro humor sobě vlastním celé zahájení školní výuky komentoval a pro všechny nachystal navíc unikátní slavnostní pití na přípitek – tzv. zuškovici.

„Říká se, kolik řečí znáš, tolikrát jsi člověkem. Například německy mluví na planetě asi sto milionů lidí, francouzsky přibližně 70 milionů lidí. Zato řeč hudby, řeč výtvarného umění či tance je přístupná miliardám lidí. Jde o jazyky zcela univerzální. Stačí jen správně nastavit uši, či otevřít oči a pak hlavně mysl a srdce. Přál bych si, aby líbeznická základní umělecká škola učila otvírat oči a nastavovat uši. Aby tak udělala důležitý krok v polidšťování a kultivování našich dětí,“ řekl před otevřením Základní umělecké školy starosta obce Martin Kupka.

**ZUŠ v Líbeznicích otevřeli Ivan Mládek a Marek Štrýncl.
Foto Luboš Kovář**

Vyučovat se v nové škole začalo hned druhý týden in září. Chodby základní školy ožily v dosud nezvyklých odpoledních a podvečerních hodinách zvukem hudebních nástrojů a zpěvu. První odezvy dětí jsou podle zpráv rodičů nadšené. Na nástroje se i doma snaží vyluzovat první tóny a skládat je v zatím trochu klopýtavé melodie. Práh trpělivosti rodičů je zatím v nedohlednu. Rodičovskou mysl mnohem víc zaměstnávají myšlenky: Co kdyby z ní, případně z něho, nakonec něco bylo?! Podle zkušených pedagogů ale na zoufalství rodičů z věčného opakování nepo-

Pokračování na str. 2

SLOVO STAROSTY

Milí čtenáři,

někdy se prostě stane, že nemáte slov. Přesně do takového stavu jsem se dostal nedávno po noci, kdy intenzivně pršelo, foukal vítr, ve větší části Líbeznice nešel proud, ani nesvítila pouliční světla. Byla to noc skutečně pozoruhodná a měla magické účinky, jak se za chvíli dozvíte.

V polovině léta jsme se v obecní radě rozhodli, že je načase udělat další krok k přitažlivějšímu vzhledu obce. Ošklivé betonové mantinely před úřadem jsme odstranili a nahradili je starými betonovými květináči, které mají dál sloužit jako zábrana před případnými zatoulanými automobily a mají přece jen trochu lépe vypadat. Dokonce jsme je zrestaurovali a pořídili jim slušivý nátěr. Dobrá duše Šárka Kettnerová potom o jednom pátečním odpolední ve svém volnu a bez nároku na korunu odměny květináče osázela. Dominantou každého z nich se stala krásná zakrslá borovice. Devět květináčů, devět borovic. Radost pohledět.

Ještě ten den jsem od skeptiků přijímal sázky, kdy se některá z nich „ztratí“. Čelil jsem statečně škarohlídskému názoru, že se dříve nebo později rozutečou po Líbeznicích a okolních obcích. S odhodlaně optimistickým přístupem jsem oponoval, že vydrží, protože se přece jen společnost mění k lepšímu. Sice ve mně hlodala červík pochybností zasazený nedávno ztrátou tří květináčů ze zábradlí. Taková škoda nás ve zkrášlování obce přece nezastaví, říkal jsem si.

Další ránu mně ale zasadila cesta do práce o tři dny později. Z devíti borovic si někdo dvě přivlastnil. Hned jsme objednali nové, aby v květináčích nezůstalo prázdné místo. Pak přišla ona noc.

Ráno ze všech devíti borovic nezbyla v květináčích žádná. Všechny byly pryč. Nevydržely ani týden. Noc bez světla měla opravdu magické účinky. Stopy nezůstaly žádné. Světlo nesvítilo. Nastražená fotopast nesnímala. Spravedlnost bude muset zase zavřít oči.

Co s tím ale dál? Na všechny změny rezignovat? Přijmout rozšířenou tezi, že je lépe se předem na všechno vykašlat? Vyhnete se tak totiž zbytečnému zklamání. Stejně se všechno nakonec v našich podmínkách pokazí, ztratí, poškodí, rozkrade, zadupe, ušpiní nebo jinak znehodnotí.

Ne, ne, znovu i po téhle nepříjemné zkušenosti říkám, že se prostě nesmíme dát. Borovice se koupí znovu. Květináče se znovu osází. Stejně jako se znovu a znovu opravují a budou opravovat věci poničené vandaly. Jen budeme muset vymyslet nová opatření, jak se neřádným bránit. (Možná dojde i na kamerové systémy.)

Třeba se i ta naše česká společnost časem změní. Jen si k tomu sami nesmíme zavřít cestu tím, že pohodlně rezignujeme, zavřeme oči i ústa a slušnost i všechny slušné lidi hodíme přes palubu.

S přáním slušných podzimních dnů

Martin Kupka
Váš starosta

Číslo měsíce: 9 – tolik borovic někdo sprostě ukradl z květináčů před úřadem.

KRAJSKÉ VOLBY 2012

Volby do Zastupitelstva Středočeského kraje se uskuteční 12. a 13. října 2012. V pátek 12. října bude volební místnost otevřena od 14 do 22 hodin a v sobotu 13. října od 8 do 14 hodin.

Pozor! Nově bude volební místnost pro celé Líbeznice umístěna v bezbariérově upraveném Komunitním centru Archa (vedle knihovny a lékárny, Martinova 142).

„Milí spoluobčané, za poslední čtyři roky se obec Líbeznice nedočkala od Středočeského kraje žádné pomoci – ani finanční, ani věcné či organizační. Bude záležet na Vašem hlasu, co se odehraje v naší obci i v celém kraji v dalších letech.“

Martin Kupka, starosta obce

Dokončení ze str. 1

vedených tónů ještě dojde. Lépe na tom budou tanečníci či výtvarníci. Pohyby pastelu či štětce po papíře co do hlasitosti nemohou houslím nebo tubě vůbec konkurovat.

Jistou úlevou snad pro rodiče může být, že první na pomyslné válečné frontě vysokého umění jsou

přece jen učitelé. Romanovi Novotnému (dechové nástroje a vedení uměleckých oborů) se podařilo poskládat silnou sestavu: Šárka Mišurcová (výtvarný obor), Věra Machytková Novotná (výtvarný obor), Irena Suldovská (taneční obor), Iva Štrýnclová (klavír), Eva Procházková (hudební nauka, klavír), Petr Procházka (akordeon, keyboard), Josef Pošpil (zobcová flétna, trombon, trubka), Veronika

Suchánková (zpěv), Lenka Čížková (kytara), Mirek Kejmar (bicí).

Právě kvalita tohoto týmu bude na prvním místě určovat kvalitu nově zrozené líbeznické základní umělecké školy a vlastně celé instituce s novým dlouhým názvem Základní škola a Základní umělecká škola v Líbeznících.

-na-

ROZHOVOR

MÍŘÍM KE STOVCE ZÁPASŮ

Patří mezi nejznámější občany Líbeznic. Jeho přezdívka Spejbl se objevila a objevuje na světelných tabulích v mnoha zemích světa, když dobývá prvenství v exotické sportovní disciplíně – thajském boxu. Kromě toho je Ondřej Hutník přesvědčený patriot, a snad i proto se v Líbeznících pustil do podnikání. Na začátku září otevřel novou myčku aut v ulici Antonína Judytky. Jaký je ve skutečnosti, co ho baví a co ho štvě, se dozvíte z následujícího rozhovoru.

Jak jste se dostal k thajskému boxu? To není zrovna obvyklá disciplína v českých luzích a hájích.

No to rozhodně ne. Je to bojové umění, které opravdu pochází z Thajska. Je starší víc než tisíc let. U nás v Čechách se objevuje teprve od roku 1991, kdy je sem přinesl můj trenér Petr Macháček. Když jsem chodil ještě na Základní školu v Líbeznících, začali jsme s kamarádem Michalem Vančurou dojíždět na jeho tréninky do Prahy na Klárov. První zápas přišel asi po třech letech. To mi bylo sedmnáct. No a začalo mě to bavit, začal jsem se tomu čím dál víc věnovat, prostě snažil jsem se být co nejlepší. Vyvrcholilo to tím, že jsem v roce 2000 v Bangkoku vyhrál mistrovství světa do 67 kg, to byl start mé kariéry. To mě tehdy opravdu nakoplo. Řekl jsem si, že bych to chtěl dotáhnout co nejdále. Úplně jsem thajskému boxu propadl. Studoval jsem při tom Střední průmyslovou školu elektrotechnickou na Praze 10. Bylo to docela těžké. Vrátil jsem se ze školy domů do Líbeznic, tady jsem měl třeba jenom hodinu volno a zase jsem skočil do autobusu a jel trénovat do Prahy na Klárov.

V čem spočívá kouzlo toho sportu?

Kouzlo toho sportu je prostě boj. Byl beze zbraně. Boj muže proti muži. Podle mě nejdokonalejší souboj dvou lidí.

Čím se to liší pro neznalého člověka od standardního boxu nebo od jiných bojových umění?

Oproti standardnímu boxu můžeme ještě kopat, povolené jsou úderky kolena a také lokty. Říká se tomu boj osmi končetin, právě dvě ruce, dva lokty, dvě kolena a dvě nohy.

Ten sport patří mezi ty, které se dají využít jako show pro zábavu veřejnosti. Dá se s tím po Evropě vydělávat, nebo je to opravdu jen pro zábavu?

Na úrovni, kde se teď pohybují, už za to jsou peníze, ale ty peníze nejsou nikterak velké. Dělal jsem proto také trenéra vlastního oddílu v Praze-Kbelích, vedu také soukromé individuální hodiny například pro úspěšné podnikatele. Thajský box je neuvěřitelně efektivní a zábavná věc. Spousta lidí si v dnešní stresové době ventiluje svoji agresi například za volantem. My si agresi vybíjíme v tělocvičnách, člověk si tam zamlátí do pytle, zakope si tam do svých kolegů. Pak se cítí psychicky lépe. Navíc máte dobrou fyzickou

kondici, protože thajský box je extrémně fyzicky náročný sport.

To zní vtipně, že si zamlátíte do kolegů, a pak se cítíte lépe.

My si zamlátíme do kolegů, a pak jsme příjemnější a smějeme se na ostatní lidi. Navíc se cítíte správně unavení a nemáte chuť vymýšlet žádné blbosti. Je to lepší, než chodit do barů a popíjet alkohol.

Ondřej Hutník (uprostřed) se svým bratrem a Daniele Landou při otevření nové myčky. Foto Jiří Píša

Vyhráváte evropské a světové šampionáty. Není už to trochu nuda? Je ještě nějaká meta, kterou máte před sebou?

Každý zápas je nová výzva. Zápasím 17 let a začínal jsem na váze 67 kg. První přenos pro Eurosport a další prestižní zápasy jsem absolvoval ve váze kolem 75 kg. Hubnul jsem před těmi zápasy třeba 7 kg za dva měsíce. Do zápasu jsem to musel stihnout. Bylo to hodně náročné. Den před zápasem například nepiju, jdu do sauny, úplně se odvodním, třeba 2 až 3 kila shodím za den. Druhý den po zápase můžu mít znovu o tři kila víc. To je vrcholový sport v dnešní době. Jde o to mít co největší fyzickou i silovou převahu.

Trénujete mladé lidi. Čím je k thajskému boxu přitáhnete? Co řeknete člověku, který se rozhoduje, na jaký sport se má dát?

Thajský box je tak speciální záležitost, že si jej lidé vyhledávají sami. Mám řádně registrovanou tělocvičnu ČSTV, mám splněnou druhou trenérskou třídu, kterou člověk může mít, jen pokud má vysokou školu v oboru sportu. I bez velké reklamy přicházejí zájemci fakticky sami...

Jak jste přišel k té přezdívce „SPEJBL“?

To mi vymysleli kluci na tréninku. Byl jsem dříve hrozně hubený. Takový vyzáblik s velkýma ušima. A přezdívka byla na světě.

Co byste chtěl ještě v životě dokázat?

Chtěl bych uzavřít závodnickou kariéru. Dal jsem si svůj interní cíl vybojovat 100 zápasů na profesionální úrovni. Teď jich mám 81. Zbývajících 19 zápasů bych mohl zvládnout za 3 až 4 roky. Pokud mi to

zdraví dovolí, chtěl bych ještě zápasit, protože to je moje hlavní životní náplň. Dělal jsem to víc než půlku svého života. Postupně se budu více věnovat trenérské činnosti. Rozšířil bych hodiny pro veřejnost a udělal bych kurz pro děti a pro ženy. Na to zatím nemám čas, protože musím trénovat sám sebe.

Rozhodl jste se bojovat i na jiném poli a otevřel v Líbeznících novou myčku aut. Co vás přivedlo k podnikání?

Od mala mě baví auta a motorky a takovýchle klíčových záležitostí. Do nové myčky aut jsme se pustili s bráchou, který bydlí a dlouhodobě pracuje ve Švédsku. Přípravovali jsme to s pomocí mámy tři roky. Otevřeli jsme ji teď na konci srpna. Zaměstnáváme lidi z Líbeznic. Je to naše společná rodinná věc.

Řekl jste, co dělá dobrého bojovníka thajského boxu. Co dělá dobrou myčku aut?

Tak dobrou myčku aut dělá rozhodně příjemné prostředí a kvalitní vybavení. Máme od firmy Kärcher horkou vapku, tepovač, speciální profesionální vysavače a také autokosmetiku Sonax. Garantujeme profesionální přístup, profesionální metody. Jak vám to vyčistíme my, tak vám to nevyčistí nikde. -mk-

PRAKTICKY O ZAČÁTKU ZUŠ

První dny vyučování ZUŠ přinesly drobné počáteční komplikace spojené s nastavováním celého chodu školy. Podrobnosti vysvětluje v rozhovoru Roman Novotný, zástupce ředitelky líbeznické školy pro ZUŠ. Na úvod požádal všechny rodiče, aby více sledovali web školy, www.zslibeznice.cz.

Snažíme se důležité informace ohledně chodu ZUŠ aktuálně zveřejňovat právě na webu. Chceme tak předcházet nejistotě na straně rodičů. Jejich opakované dotazy ale svědčí o tom, že si ještě nezvykli web pravidelně sledovat.

Co vám zatím nejvíce komplikuje práci?

Překvapilo nás nemile, když přišli někteří rodiče děti ze školy odhlásit před nebo dokonce i po termínu uzávěrky placení školného. To činí 1500 Kč a patří k nejnižšímu v regionu. Pro školu je to přitom jediný zdroj prostředků na hrazení provozu (topení, světlo, dozor u vchodu) a dále na nákup nutného vybavení začínající školy. Uzávěrka placení školného byla 15. 9. 2012. Pokud rodiče těsně před tímto datem nebo dokonce po něm odhlásují své dítě ze školy, chci, aby věděli, že nám tím opravdu přidělávají značné problémy. Důvodů je několik:

1. seznam a počet dětí už jsme museli hlásit na ministerstvo školství,
2. nabourává se tím úvazek jednotlivých učitelů,
3. a hlavně – výrazně se snižuje možnost nákupu pomůcek pro jednotlivá oddělení, přičemž právě

Roman Novotný rozléval při otevření školy Zuškovici. Foto Luboš Kovář

školné je momentálně jediným finančním zdrojem, který máme, abychom mohli nakoupit vše důležité, co k provozu školy nutně potřebujeme (nástroje, stojánky, potřeby pro výtvarníky, zrcadlo a reproduktory pro tanečníky).

Někteří rodiče vyslovili požadavek, aby škola zajistila převádění dětí z družiny. Je to hodně neobvyklé. Žádná škola v Praze ani okolí takovou službu nezajišťuje. Nenaplnuje se tím staré pořekadlo: nabídněte prst a vezmou celou ruku? Jak s tím bojujete?

V praxi by to znamenalo, že by učitel musel výrazně zkrátit hodinu výuky a odvést dítě do pří-

slušného oddělení družiny. Na chodbě by už na něj čekal další žák, za jehož bezpečí už učitel v tu chvíli zodpovídá a jehož hodina může být z tohoto důvodu značně zkrácena (učitel musí zpět z družiny oběhnout celou budovu, přezout se a vrátit se do své učebny). Přesto na tomto problému ZUŠ, vedení ZŠ i družina každý den spolupracuje. Snažíme se najít řešení vhodné pro všechny. Žádáme jen o několik dnů strpení. Současně ale z praxe vím, že někteří rodiče neoznámí v ZUŠ, že jejich dítě přijde do výuky z družiny, a pak se diví, že dítě družinářka bez doprovodu nepustí a učitel v ZUŠ sedí v prázdné učebně a neví, že na něj žák čeká v družině.

-mk-

OD ZÁŘÍ SE VE ŠKOLE VAŘÍ V NOVÉM

Další nárůst počtu dětí v líbeznické základní škole si vynutil také zvýšení kapacity školní kuchyně. Její prostor z hlediska hygienických limitů zvětšení kapacity umožnil. Bylo ale nutné zajistit nové technologie pro přípravu většího počtu jídel. Nákup nových zařízení představoval pro obec investici ve výši 600 tisíc korun. Od září tak mají školní kuchařky k dispozici nový konvektomat, pečící pánev o větším objemu a také velký kuchyňský robot.

Největší, téměř revoluční změnu představuje porizení konvektomatu. Jde o velkokuchyňské zařízení, které umožňuje připravovat masa, přílohy a další pokrmy vařením, dušením, grilováním, pečením a smažením, a to v páře, v horkém vzduchu nebo v kombinaci těchto způsobů.

„Chceme, aby se díky modernímu zařízení mohl změnit jídelníček. Dali jsme zatím kuchařkám měsíc na podrobné seznámení s novou technikou. Od října by se měly v jídelničce objevovat novinky. Cílem jsou samozřejmě co nejzdravější a nejchutnější obědy pro děti,“ slibuje ředitelka líbeznické Základní školy a Základní umělecké školy Ivana Pekárková.

Ivana Pekárková a Ivana Ticháčková přebírají nový konvektomat. Foto -na-

„Na začátku jsme se trochu obávali, jak se s novým zařízením sžijeme. Je to opravdu o zvyku. Teď jsme maximálně spokojené. Konvektomat nahrazuje v plném rozsahu normální troubu a nabízí další možnosti navíc. Sbíráme teď recepty na nová jídla, která by bylo možné v konvektomatu připravovat,“ říká vedoucí školní kuchyně Ivana Ticháčková

Kuchyň se současným vybavením by do budoucna měla vařit jak pro děti ze základní školy, tak pro novou mateřskou školku s kapacitou 100 dětí. Podmínkou pro realizaci tohoto projektu nadále zůstává prodej staré budovy mateřské školy. Sloučení provozu dvou školních kuchyní do jedné přinese samozřejmě další provozní úsporu.

-mk-

TÉMA

LÍBEZNICKÉ POSVÍCENÍ - ZÁŽITEK PRO VŠECHNY

Obvyklý publicistický pohled na průběh Líbeznického posvícení nahrazujeme tentokrát pohledem čtyř členů jedné líbeznické rodiny. Jaký tedy byl desátý ročník největší obecní kulturní akce?

PŘÍBĚH PRVNÍ – OTEC RODINY

Sobota 15. 9. 2012, 14.30–23.30

Manželku s dětmi se mi podařilo setřást hned u vchodu, takže jsem mohl v klidu vyrazit ke stánku s burčákem, kde jsem měl sraz s Láďou (pozn.: starý kamarád ze studií). Neviděli jsme se už asi půl roku, takže jsme těšili, že to spolu trochu roztočíme. A myslím, že nám to docela vyšlo. Chvilu jsme postávali u pódia nahoře v parku a prošli jsme se ke kolotočům. Tam jsem potkal ještě krátce manželku. Abych měl od ní ještě chvíli pokoj, vystřelil jsem jí na střelnici růži a dal jí ještě 500 Kč dětem na kolotoč. A potom jsme už zamířili dolů do Arču (pozn.: Areál zdraví). Tam se dalo posedět. A protože k baru to bylo jenom kousek, strávili jsme zbytek odpoledne a večera tam. Sice se dal místo slivovice pít jen Berentzen (naštěstí – pozn. manželky), ale i tak to bylo špatné. Zvláště ti pankáčti obři (pozn.: skupina The Rocket Dogz) dost váleli. A ani ta holčičí kapela (pozn.: skupina Sour Bitch) nebyla marná. Tu jsem si i vyfotil na mobil. Domů jsme dorazili před půlnocí, Láďa u nás přespál.

PŘÍBĚH DRUHÝ – DCERA, 10 LET

Sobota 15. 9. 2012, 14.30–20.00

Rodiče a mladší sestru se mi podařilo setřást hned u vchodu, takže jsem mohla vyrazit na řetízkač. Předtím jsem ještě z mamky vytáhla 300 Kč. Na řetízkači už byly všechny holky ze třídy a i pár kluků. První jízdu jsem se trochu bála, ale potom už vůbec. Když jsme si s holkama daly tři jízdy za sebou, rozhodly jsme se, že zkusíme ještě autička. Nejdříve nám sice chvíli trvalo, než se nám podařilo jedno uchvátit (byl tam totiž dost nával), ale potom už to bylo super. Zvlášť, když se tam objevili kluci

Heidi Janků si děti naprosto získala. Foto Václav Mikoláš

ze třídy a začali do nás narážet. Pak se mi ještě podařilo najít mamku a vymámit z ní dalších 200 Kč. Ty jsem potom utratila dole v Arču na řetízkači, kde bylo úplně málo lidí a pán, který to tam obsluhoval, nás vždycky před jízdou zatočil. To bylo fakt hustý.

PŘÍBĚH TŘETÍ – DCERA, 5 LET

Sobota 15. 9. 2012, 14.30–20.00

Na začátku jsem byla dost otrávená, protože mamka pořád s někým klábosila a ségra se někam vytratila. Ale potom začala zpívat ta paní (pozn.: Heidi Janků) a já jsem se koukala, jak děti tancují. A to bylo docela fajn. A potom přišel ten pán, kterého si pouštíme na CD, když jedeme v autě (pozn.: Jaroslav Uhlíř). Mamka se nemohla odtrhnout a pořád si chtěla prozpěvovat a mně se to taky líbilo, ale ze všeho nejraději jsem chtěla jít na kolotoč. Mamka se mnou teda šla. Nejdříve jsem vyzkoušela ten malý řetízkač, ale ten byl spíš pro mimina. Potom jsem se několikrát svezla na tom druhém kolotoči, kde jsem seděla na motorce. Mezitím mi mamka koupila cukrovou vatu a šla se mnou na autička. Potom jsem začala mamku přemlouvat, ať mi koupí takového štekacího pejska ve stánku, a když nechtěla, začala jsem se vztekat a vydržela to tak dlouho, dokud mamka nepovolila. Potom jsem se ještě svezla na velbloudu, na koni, zhoupla na houpačku a šlo se domů. Nakonec se mi tam líbilo.

PŘÍBĚH ČTVRTÝ – MATKA

Sobota 15. 9. 2012, 14.30–20.00

Dala jsem si pozor, aby nám manžel, než se vytratí, nechal dost peněz na útratu. Potom jsem zamířila s dcerkou k hlavnímu pódiu. Tam jsem si s chutí zazpívala a kdybych se ve svém věku nestyděla, tak bych si i zatancovala. Potom jsem ještě viděla ten nádherný dort, který dostal pan starosta. Ten jsem teda musela obdivovat. A potom už jsem musela s mladší dcerkou na kolotoče, jinak to nešlo. Tam jsem ale potkala několik sousedek a protože tam nebyl takový hluk, docela dobře jsme si poklábosily. Stihly jsme toho dost probrat, ráno před školou na to nebývá moc čas. Potom se tam na chvíli objevil manžel a nevím, co ho to popadlo, ale vystřelil mi na střelnici růži. Domů jsme šli s dětmi asi kolem osmé, protože začala být trochu zima. Cestou jsme ještě potkaly sousedy, kteří se šli domů přiblábknout a spěchali na ohnivé show.

Ano, uhodli jste správně. Všechny čtyři příběhy se odehrály na letošním Líbeznickém posvícení. Je až k nevíře, že někdo dokáže na tak malém prostranství zorganizovat program, na kterém si dokáže najít „to své“ snad každý. Takže díky, posvícení bylo letos zase skvělé a všichni čtyři aktéři našich příběhů, stejně jako jejich sousedé, se už těší zase na další!

-zrm-

TÉMA

MINIFEST

V sobotu 25. srpna se v Arču uskutečnila „nejtvrďší“ z místních hudebních akcí, Minifest, zorganizovaná místním motorkářským klubem Varanů.

Že jsou Varani opravdu jeden gang, dokázali svým nasazením a pečlivou organizací celé akce. Minifest je o tvrdé muzice, ke které patří 5P – pohoda, pivo, párky, posezení, pokec. Všeho se návštěvníkům dostalo v plné míře. Pivo teklo hned ze tří píp, takže se čekalo prakticky bez front, párky v tomto případě nahradily velice chutné grilované klobásy, pro posezení a pokec byly připraveny stany a pohodu obstaraly přítomné kapely a také dobré počasí. Doposud totiž této akci počasí moc nepřálo, hlavně loni vydrželi opravdu jen ti z nejtvrdších, zato letos se počasí vydařilo, i když i letošní Minifest zakončila kolem jedné hodiny ranní bouřka a slejvák. Ani ten však nemohl pokazit velice příjemný pocit, který v návštěvníků sobotní večer zanechal. Z hudebního hle-

Líbezníční Varani – strůjci Minifestu. Foto -mk-

diska si na své přišli opravdu vyznavači tvrdší muziky, ty potěšily zejména kapely Halford Tribute Band, Blek Defekt nebo Mr. Pig, klasikou tohoto festáčku jsou již místní Borky Kempelen, trochu odpočinutí od heavy metalu a hard rocku dali pouze Yetti On neboli Schelinger revival. Pauzy mezi jednotlivými

kapelami byly vyplněny doprovodným programem, působivá byla především ohňová show, premiéru v Líbezních zažil i sport „tvrďáků“ wrestling. Zde bohužel musím konstatovat, že alespoň pro mě to byla nejslabší část večera, chlapci se sice snažili, ale k profesionálnímu výkonu mělo jejich představení opravdu daleko a místy to byla spíše parodie na tento hlavně v Americe oblíbený sport. Každopádně je nutné ocenit snahu pořadatelů celý večer tímto vystoupením oživit.

Minifest (letos již pátý ročník) patří mezi pravidelné líbeznické hudební akce. Svým zaměřením ideálně doplňuje Mamut-fest (alternativní hudba, ska, punk, reggae) a Líbeznické posvícení, které svým zaměřením na široké rodinné publikum jde spíše cestou popu. Skvělé je, že tak malá vesnice dokáže vyprodukovat hned tři kvalitní hudební akce, které si najdou své publikum. Kdo z vás to má!

František Grunt

TÉMA

PO NOVÉM CHODNÍKU
VE ZDIBSKÉ

Príslovecná třináctka v zářijovém kalendáři přinesla Libeznicím jednu dobrou zprávu. Radovali se z ní především všichni noví obyvatelé ulice Antonína Judytky. Na základě dodatečného požadavku obce vybudoval investor nové výstavby chodník od napojení ulice Antonína Judytky do Zdibské až po křižovatku Zdibské s Pakoměřickou ulicí.

Ve čtvrtek 13. září večer se na místě sešli představitelé developerské společnosti Michlovský, firmy realizující samotnou stavbu, zástupci obce a hlavně samotní obyvatelé této lokality.

Starosta obce Martin Kupka při symbolickém otevření poděkoval za dalších 200 metrů nového chodníku v obci. „Jsem rád, že bude centrum pro všechny obyvatele ulice Antonína Judytky pohodlněji dostupné. Pohled na maminku s kočárkem s rychle jedoucím kamionem v zádech rozhodně nevytváří obraz klidné a bezpečné obce.“

Zhotovitel stavby, firma pana Miroslava Fišery, dokázala 200 metrů chodníku postavit ve velmi krátkém čase a ve velmi slušné kvalitě. „Konečně pan Křehnáč ze sousedního domu na celou stavbu bedlivě dohlížel přísným okem a zařadil se mezi vítané dobrovolné stavební dozory obce,“ říká s nadšátkou starosta obce.

Pásku tentokrát stříhali ti nejmenší. Foto -mk-

Sama obec do výstavby chodníku neinvestovala. Zaplatila nezbytné pouliční osvětlení, které by mělo k bezpečnosti rovněž přispívat. Tím větší tlak vzniká na zhotovitele veřejného osvětlení v samotné ulici Antonína Judytky, který dosud své dílo do správy společnosti Eltodo a do majetku obce nepředal.

-na-

OBCENÍ KNIHOVNA

POZVÁNKA
DO OBCENÍ KNIHOVNY

Srdečně zveme občany do Obecní knihovny, která sídlí v Martinově ulici 142. Otevírací hodiny pro veřejnost jsou v úterý a čtvrtek od 8 do 12 hod. a od 13 do 19 hod.

Výběr knih je jak v beletrii, tak v naučné literatuře. Nakoupené knihy, knihy z výpůjčního fondu a též ostatní informace jsou uvedeny na webových stránkách knihovny www.knihovna.libeznice.cz.

V měsíci září jsme pro vás zakoupili tyto knihy:

BELETRIE:

Čechura, Rudolf; Dr. Sherlock Holmes v Čechách a jiné případy

Filip, Ota; Valdštejn a Lukrécie

Hájíček, Jiří; Rybí krev

Holanec, Václav; Herci (Vítězný román 17. ročníku Literární ceny Knižního klubu)

Lustig, Arnošt, Lustigová Eva; Povídky

NAUČNÁ LITERATURA:

Kolektiv autorů; Skautské století

Vráz, Enrique Stanko; V dávkách světů

DĚTSKÁ LITERATURA:

Březinová, Ivona; Natálčin andulák

Krolupperová, Daniela; Tygří trápení – Zítra v ZOO

Krolupperová, Daniela; Proč mluvíme česky

Macourek, Miloš; Pohádky

Těším se na nové čtenáře.

Marie Krejčová,
knihovnice

MÍSTOPIS

K MRATÍNCE

V obci Libeznice byl v první polovině 19. století vybudován jeden z prvních cukrovarů v Čechách, který patřil hraběti Nosticovi. Výroba prosperovala, a tak bylo rozhodnuto o jeho rozšíření. Bohužel k tomu nedošlo, jelikož majitel pozemků pan Tichý nechtěl prodat pozemky, které byly pro rozšíření nezbytné. Tak bylo rozhodnuto vybudovat nový cukrovar v Mratíně. Mezi oběma cukrovarmi byla vybudována vlečná dráha nazvaná Mratínka. Jezdily po ní mašinky, které se jmenovaly Sitta a Věra. Lidé tento úsek vlečné dráhy pojmenovali Mratínka, protože zkrátka vedl do Mratína.

Pohled do ulice K Mratínce. Foto -mk-

NA MÝTĚ

V minulosti jako i dnes lidé platili různé poplatky, též při průjezdu obcí... Stál zde i mýtní domek. Podle kroniky se ještě v r. 1896 vybíralo mýto, posledním mýtným byl výběrčí Švejnoha. Domek obýval ještě s třemi občany. Mýto bylo zrušeno pravděpodobně v roce 1904. Zbytky domku ještě pamatují místní rodáci (dnes sedmdesátníci), kteří si zde rádi hráli a prolézali zbytky stavby (ruiny).

Hana Závorková
ředitelka Oblastního muzea Praha-východ

KULTURNÍ AKCE

LÍBEZNICKÁ
SYMPAĀANDA

Vážené a milé dámy, slečny, paní! Pozor! Touto cestou bych chtěla vyzvat všechny odvážné libeznické občanky, aby se přihlášily do „soutěže“, která ponese název *Libeznická sympaāanda*. Předem Vás prosím, nebojte se ničeho, nebude to o kráse ani o postavě modelky, ale o jiskře v oku a pohledu na svět. Jestli jsem Vás alespoň trochu zaujala, na emailu kettnerovasarka@seznam.cz se budu těšit na Vaše dotazy či dokonce přihlášky.

Šárka Kettnerová

TÉMA

NOVÁ
„FRANTIŠKOVA“
LIPOVÁ ALEJ

Z iniciativy prvního místostarosty obce Františka Závorky vznikla v Libeznicích nová lipová alej. Zatím jen zárodky lip se podařilo vysázet podél polní cesty spojující Zdibskou ulici s areálem bývalého zemědělského družstva. „Lípy do české krajiny patří. Zatím jsou to jen slabé proutky, ale za pár let by mohlo stromořadí dotvářet malebný pohled na obec od západu. Vzorostlé stromy by pro obyvatele lokality Na Skalce mohly zlepšit výhled k obchodu,“ vysvětluje František Závorka.

Františkova lipová alej. Foto -na-

Obec do výsadby stromů nemusela investovat ani korunu. Výsadba byla součástí rekultivace terénu po výstavbě obchvatu a zpevnění původní polní cesty.

-na-

BLAHOPŘÁNÍ

Blahopřejeme zářijovým jubilantům:

Hochová Anna – 89 let, Kostecká Ludmila – 80, Keln Alexej – 70, Janková Jaroslava – 60, Akerman Václav – 60, Dembinski Petr – 50.

ZE ŽIVOTA SPOLKŮ

DÁMSKÉ TRHY
„SECOND CHANCE“

Pozvánka pro všechny akční ženy, kterým se záhadně během rodičovské dovolené scvrkl nebo zvětšil šatník. Přijďte a vyměňte nebo prodejte to, co vám nesedí dle vašich představ, a navíc se pobavte unikátní módní přehlídkou!

Kdy: Čtvrtek 4. října 2012 v 10.00

Kde: KC Archa (během provozních hodin Mateřského centra Lodičky)

STONOŽKA
LÍBEZNICE, O. S.
ZVE VŠECHNY DĚTI

Keramická dílna – práce s hlinou pro rozvíjení tvořivosti pro děti ve věku 5–9 let

■ kurz 1: pondělí od 15.45 do 16.30 hod. – budova MŠ Líbeznice

■ kurz 2: pondělí od 16.30 do 17.15 hod. – budova MŠ Líbeznice – cena 1120 Kč / pololetí

Florbal – sportovní kroužek pro mladší kluky ve věku 6–8 let

■ pondělí od 16.30 do 17.30 hod. – tělocvična ZŠ Líbeznice – cena 1050 Kč / pololetí

První krůčky k hudbě II. – hudební kroužek YAMAHA Class pro děti 3,5–4,5 let

■ kurz 1: pondělí od 17.00 do 17.45 hod. – KC Archa Líbeznice – cena 1840 Kč / pololetí

První krůčky k hudbě I. – hudební kurzy YAMAHA Class pro děti 18 měsíců–3,5 let

■ kurz 2: úterý od 9.00 do 9.45 hod. – KC Archa Líbeznice

NÁBOR ŽÁKŮ
DO FOTBALOVÉHO
ODDÍLU

1. FC Líbeznice pořádá každý zářijový čtvrtek od 17 hodin nábor chlapců do fotbalového oddílu žáků. Nábor se uskuteční v areálu fotbalového hřiště a je určen pro žáky 1. až 9. tříd základních škol.

JÓGA S MÍŠOU

Počátkem září se opět rozběhly pravidelné lekce jógy v tělocvičně ZŠ pod vedením Míši Ehrenbergerové. Lekce se konají **každé úterý od 19 hodin**. Pomůcky jsou k zapůjčení. Všichni jste zváni.

■ kurz 3: úterý od 10.00 do 10.45 hod. – KC Archa Líbeznice – cena 1840 Kč / pololetí

Tvůrčí dílna pro holky – tvoření pro radost, základy ručních prací pro děvčata 7–10 let

■ úterý od 16.30 do 18.00 hod. – KC Archa Líbeznice – cena 1050 Kč / pololetí

Modelářská dílna – zasvěcení do tajů modelářství pro děti (zejména kluky) 6–10 let

■ úterý od 16.30 do 18.00 hod. – KC Archa Líbeznice – cena 1050 Kč / pololetí

Kurz in-line bruslení – podzimní kurz pro začínající bruslaře ve věku 5–10 let

středa od 17.00–18.00 hod. – hřiště za ZŠ – cena 350 Kč / 5 lekcí

Basketbal – sportovní kroužek pro kluky i děvčata ve věku 7–10 let

■ středa od 17.00 do 18.00 hod. – tělocvična Líbeznice – cena 1200 Kč / pololetí

Kurzy Yamaha Class a inline bruslení začínají již ve třetím zářijovém týdnu, ostatní aktivity v prvním říjnovém týdnu. Přihlášky a více informací najdete na www.stonozka-libeznice.cz.

POZVÁNKY

■ PODZIMNÍ VEJŠLAP POVODÍM
MRATÍNSKÉHO POTOKA

TJ Sokol Líbeznice, ZO ČZS Líbeznice, knihovny Líbeznice a Třeboradice a hlavní partneri Globus Čakovice a Oblastní muzeum Brandýs n. L. – St. Boleslav vás srdečně zvou na **21. vejšlap na kole i pěšky povodím Mratínského potoka, který se bude konat v sobotu 13. října 2012.**

Prezentace a start: od 9.00 do 9.30 hod. na fotbalovém hřišti v Líbeznici. Cíl: od 14 do 16 hodin na fotbalovém hřišti v Líbeznici.

Pěší trasa (14 km):

Líbeznice – Měšice – Zlonín – Kojetice – Lobkovice – Čakovický – Nová Ves – Měšice – Líbeznice

Cyklo trasa (35 km):

Líbeznice – Měšice – Zlonín – Kinetice – Lobkovice – Kostelec nad Lab. – Křenek – Borek – Probošták – Stará Boleslav – Brandýs nad Lab. – Kostelec nad Lab. – Jiříce – Čakovický – Nová Ves – Měšice – Líbeznice

Trasy vedou převážně po polních a lesních cestách, lze se kdekoli připojit.

Zajímavosti na trasách: Měšice – zámek Nosticů z r. 1775, Kojetice – kostel z pol. 13. stol. a zatopený lom, Lobkovice – hrobka rodiny Františka Palackého, zámek, Kostelec nad Labem – rodné město T. Stolzové, soutok Mratín. potoka a Labe, Stará Boleslav – Brandýs nad Labem – kostel sv. Václava, zámek, Oblastní muzeum, Brandýs – Kostelec – nová cyklostezka podle Labe

Startovní činí pro dospělé 20 Kč a pro děti 5 Kč (každému je k dispozici mapa tras a jejich popis).

Bližší informace na www.pochod.unas.cz.

■ ODPOLEDNE PRO SENIORY

Kulturní výbor si dovoluje srdečně pozvat všechny seniory v neděli 28. 10. 2012 do komunitního centra Archa (ul. Martinova) od 16:00 hod na přátelské posezení. Přijďte si zpříjemnit podzimní odpoledne a setkat se se starými známými. Vstup a občerstvení zdarma. Svou účast, prosím, nahlaste v knihovně do 21. 10., kvůli zajištění občerstvení.

CVIČENÍ - NOVĚ KAŽDOU
STŘEDU V ARŠE

Každé září začínáme cvičit v tělocvičně základní školy, tentokrát od pondělí 10. září 2012.

Těšíme se na všechny, kteří se chtějí protáhnout, zvýšit fyzickou kondici a udělat něco pro své tělo, třeba i zhubnout. S energickou Terezou, která předvádí ve **pondělí od 19.30 hodin**, se vám to určitě povede.

Ve středu cvičíme v Arše od 19.30 hodin v komornějším a příjemném prostředí. Moc dobře se nám tam celé prázdniny cvičilo, a tak pokračujeme po celý rok. Posilování s Marcelou je vždy příjemné a zaměřuje se přímo na problematické partie, celkové protažení a snižování hmotnosti.

Čtvrtek v tělocvičně patří malým dětem s rodiči, od 17 hodin si zahrají, zaběhají a zasoutěží. Naučí se nové básničky a říkadla, pod vedením Šárky a Martiny si hodinu zacvičí jak děti, tak i rodiče.

Tímto vás, milí spoluobčané, chceme pozvat na naše cvičení, tak neváhejte, neseďte pořád doma a přijďte do tělocvičny nebo do Archy. Vždyť stále platí: ve zdravém těle zdravý duch.

Marcela Ženčuchová (TJ Sokol Líbeznice)

Cvičení v Líbeznici:

Pondělí – 19:30–20:30 hodin Aerobik (Tereza, tělocvična ZŠ Líbeznice)

Středa – 19:30–20:30 hod. Bodystyling (Marcela, Komunitní centrum Archa, Martinova 142)

Čtvrtek – 17:00–18:00 hod. Cvičení rodičů s dětmi (Martina, tělocvična ZŠ Líbeznice)
Vstup 40 Kč, děti 30 Kč, permanentka na 10 vstupů 350 Kč.

Z kurzů in-line bruslení. Foto -na-

MRATÍN 15 019 m² uvnitř obce

Mratín – rovinatý pozemek
přímo na všech inženýrských
sítích, vedle firmy Fytoz
(městská voda, kanalizace,
plyn, el. 240/400V).

Dle územního plánu vhodné
na sklady, dopravní firmu,
nerušící výrobu, autoprůmysl,
atd.

Kontakt:
ing. Čeněk Hrdlička
tel.: 602 201 666

MY SE POSTARÁME O VÁŠ KOMÍN A VY PAK BUDETE MOCI KLIDNĚ SPÁT

Proč? Protože:

- Váš komín odborně zkontrolujeme a vyčistíme.
- Zjištěné nedostatky odstraníme.
- Povinnou kontrolu či revizi vám zajistíme.

**A jako bonus za vás zdarma pohlídneme
všechny termíny povinných kontrol.**

*My na sebe přebereme všechny starosti
s komínem spojené, ve správný čas
se vám sami připomeneme a veškeré práce
i povinnou administrativu za vás vyřídíme.*

Středisko komíníků RVIP

Tel: 777404213, 606718233, 220563394-5

www.radoinvest.cz

e-mail: kominici@radoinvest.cz

AVIA KONTEJNERY – nízké 3 m³ / vysoké 9 m³

DOPRAVA

písek, beton, štěrk, kačírky, stavební materiál, zeminu, mulč, kůru, okrasné kamínky
a kameny,... suť, hlínu, ipu, směsný odpad, dřevo, železo,...

VYKLÍZENÍ – sklepů, půd, bytů, domů, zahrad, komerčních prostor,...

VÝKOPOVÉ A ZEMNÍ PRÁCE – BOBCAT, MINIRYPADLO 3,5 t

ZAHRADNICKÉ PRÁCE

úklid zahrad, sázení stromů, sekání trávy a křovin, odvoz zahradního odpadu,...

DISPEČINK NONSTOP

tel.: 602 182 870, e-mail: info@galda.cz

lodička
mateřské centrum

* Pondělí

dopolední ŠKOLIČKA pro děti od 3 do 6 let (8.00–12.30)

* Úterý

hudební kroužky školy YAMAHA Class pro děti
od 18 měsíců do 4 let (začátky 9.00, 10.00)

* Středa

dopolední ŠKOLIČKA pro děti od 3 do 6 let (8.00–12.30)

* Čtvrtek

volná herna pro maminky s dětmi do 6 let (9.00–12.00)

Všechny aktivity probíhají v prostorách **komunitního centra
Archa v Líbeznicích** (Martinova 142).

Více Informací:

Školička a herna – Iveta Červená
(tel.: 739 353 723, e-mail: lodička@stonozka-libeznice.cz)
Kroužky YAMAHA Class – Zuzana Bartošová
(tel.: 732 655 396, e-mail: ZUBASA@seznam.cz)

TĚŠÍME SE NA VÁS!
www.stonozka-libeznice.cz

Za podporu při rozjezdu MC Lodička děkujeme
panu Elshadu Taghiyevovi, rodině Gruntových, paní Jitce Jadrné,
ZŠ Líbeznice, firmě Palma Travel, s.r.o. a firmě BLUE TRADE, s.r.o.

**Sdružení na ochranu
zvířat v krajní nouzi,**
Na pláni 31, Praha 5,
tel.: 603 225 948, 246 024 181,
email: sdruzeni@kocici-utulek.cz

Vás zve na

14. umístovací výstavu koček bez domova

která se koná

v neděli 28. 10. 2012 od 10⁰⁰ do 17⁰⁰

v Kongresovém centru, Adresa: 5. května 65, Praha 4, Stanice metra Vyšehrad

Budete si zde moci vybrat ze spousty kotátků a kočiček
s veterinárním osvědčením nebo jim alespoň přispět
finančním či materiálním darem.

Více info: www.kocici-utulek.cz

„Slyším co jiní neslyší / zvuk bosých nohou na plyši / vidím co jiní nevidí
/ přes ticho vím do řád / tuším co jiní netuší / nahlížím lidem do duší
/ cítím co druzí necítí / strach mouchy spadlé do stří /
/ mám to co druzí nemají / dotýkám se tmy potají
/ a Bůh mě prosby vyslyší / mám totiž sílu kočel...“
(Agatha Grey)

**Svěřte Středočeský kraj
do dobrých rukou**

MUDr. Raduan Nwelati

*Kandidát na hejtmana
Středočeského kraje*

ODS

PRO STŘEDOČESKÝ KRAJ

Helena Langšádlová
kandidátka na hejtmanku

**ZPRŮHLLEDNÍME
HOSPODAŘENÍ KRAJE
VÍC, NEŽ SI MYSLÍTE**

Změňte to 12.–13. října

www.top09-starostove.cz

Inzerce

VOLEBNÍ ROZHOVOR

OBLAST KOLEM PRAHY NESMÍ BÝT JEN ZÁPRAŽÍ

Celá oblast na sever a východ od Prahy by mohla mít v krajském zastupitelstvu nově svého kvalitního zástupce. V krajských volbách kandiduje za ODS říčanský radní pro dopravu Miloslav Šmolík. Jeho pohled na rozvoj regionu se rozhodně neomezuje jen na Říčansko.

Co pokládáte z hlediska dopravy za prioritní?

Vzhledem k tomu, že většina dopravních problémů má souvislost s blízkostí Prahy, potřebuje náš region co nejrychlejší dokončení Pražského okruhu. Pro Líbeznice je samozřejmě podstatnější část mezi Ruzyní a Březiněvsí. Pro východní část oblasti zase spojení mezi Běchovicemi a dálnicí D1. Je to samozřejmě investice státu. Kraj by se měl ale mnohem aktivněji zasazovat o dokončení této klíčové tepny.

To ale není jediná dopravní stavba v okolí Líbeznice, která by měla být rychle dokončena...

Jistě, sleduji úsilí líbeznických zastupitelů, aby stát co nejrychleji přebudoval napojení na dálnici D8 u Zdib. Chci pomoci s tím, aby v prvním kole vznikl alespoň bypass kruhové křižovatky na MUK Zdiby. Ještě více práce nás čeká v souvislosti s celkovou přestavbou. Tam musí kraj jasně říci, že jde o prioritu i z hlediska krajské samosprávy, a vytvořit co největší tlak na RSD.

Líbeznice samotných se údajně neměly dotknout změny, které chystal kraj za hejtmána Ratha ve veřejné dopravě. Co by ale bylo možné udělat pro lepší dostupnost dopravy v Líbeznici?

Obávám se, že chystané změny by ve výsledku poškodily i obyvatele Líbeznice a okolí. Nebylo totiž vyloučeno, že by autobusy ze středních Čech dovezly cestující jen na hranici hlavního města. Tam by bylo nutné přestupovat. To je samozřejmě hrozná představa. Chci naopak přispět k tomu, aby se pražský a středočeský systém dopravy co nejvíce propojil. To by mohlo vést jak k úsporám, tak ve výsledku například ke zkrácení intervalů mezi jednotlivými spoji v časech, kdy je po dopravě největší poptávka.

Jedním z aktuálních problémů celé oblasti kolem Prahy je nedostatek míst v základních a mateřských školách. Jak může kraj pomoci s řešením tohoto problému?

Je velká škoda, že kraj v uplynulých letech doslova promrhával příležitosti obcím s výstavbou školek a škol pomoci. A to navzdory všem předvolebním slibům a silným politickým proklamacím. Jeden z odhadů říká, že celá oblast kolem Prahy by potřebovala na řešení tohoto problému více než miliardu a půl. Není samozřejmě v silách kraje tuto částku uvolnit. Musí ale ve svém rozpočtu najít co nejvíce prostředků na podporu těch obcí, které třeba jako Líbeznice problém akutně řeší a shánějí peníze na výstavbu nových objektů. Zároveň by se podle mého přesvědčení měl kraj snažit, aby pro tento specifický účel zajistil prostředky ze státního rozpočtu. Je to totiž fenomén okolí celé řady velkých měst napříč republikou. Pomoc ze státního rozpočtu je tu na místě jistě i proto, že větší kapacita školek umožní více rodičům návrat do práce, což státu přináší více prostředků na daních.

Neobáváte se, že celá oblast kolem Prahy je vlastně jen takovým novodobým sídlištěm bez paneláků?

Myslím, že tomu tak vůbec nemusí být. Celá řada míst v blízkosti Prahy žije opravdu plnohodnotným životem dobře fungujících obcí. Daří se v nich spolkům, kultuře i sportu. Mým cílem je takové aktivity co nejvíce podporovat. Je to totiž cesta, jak rozvinout potenciál, který nově přichází obyvatelé pro své obce mají. Sám jsem byl několikrát svědkem toho, kdy při kulturních akcích či společenských setkáních mezi sousedy vznikaly velmi užitečné nápady, jak podmínky v obci zlepšit. Celá řada pozitivních změn se pak opravdu uskutečnila. Tomu chci pomáhat.

-na-